

Karalama

– Aydın Akdeniz · 27 Kasım 2013

Söylediği şeye bak, önce saymayı öğrenecekmışız diyordu Aziz, kolumu çekiştirip adama kaş göz ederek. Ben duymadım dedim. Canım sıkkın, kıpırdıyamıyordum yerimden. Hepimiz asansöre doluşmuştuk. O kalabalıkta başka ne söyleyebilirdim. Sorun çıksın istemiyorum. Ama kapı girişinde duran biri, ters tarafından kalkmış bizimki dedi. Güldüler adama. İçerdekilerin hepsi, bir ağızdan. Zavallı kös kös bakmakla yetindi. Bir şey söylemedi. O güne böyle başlamıştık. Aklımda kalan bunlar. Bir de, acımıştım haline. Unutmayayım dedim.

Teknikerin bıyıkları terlememişti henüz. En gencimiz o ve bazı şeyleri yeterince anlamaması doğal. Ortam gerildiği zaman nasıl bir tepki vereceğini kestiremedi mesela. Hakaret amacı taşısa da bunu gülererek yapmaları sanırım işine yaramıştı. Çoğumuz kanarız bir gülüşe, safça içtenliğine inanırız. Her an tetikteyiz ve kimseye güvenmiyorduk. Ona da. Ama genç adam soğukkanlılıkla gözlüğünü çıkarıp temizledi. Nefesiyle oluşan buğulu tabakayı iyice bir ovaladı. Sonra, bitirelim şu kahrolası işi, evlerimize dönelim dedi. Ortalık yatışmıştı. İşi erken bitirsek, ödül olarak izin alabileceğiz. Birilerini ikna edebilecek yetkiye sahip olabilirdi. O gün böyle düşünmüştüm, kendisiyle sorunum yoktu.

Aynı gündü yine. Olay tastamam size anlattığım şekilde. Yemin ederim. Efendim... Azizle yola düşüyoruz. Hani kolumu çekiştirdiğini söylediğim adam. Güneş batacakken ulaştık bataklığa. Variller ağır. Biraz o, biraz ben taşıyorduk. Sırayla. Sonra arkamızda kızılığ gördük. Göğe yükseliyordu. Gürültüyü de duyduk, evet. Kastım yok. Anlatırken sıralamanın önemli olacağını düşünemedim. Önce patlama sesi ardından o kızılık.

Kendimi hemen yere attım. Siper edineceğim tümsek ya da bir kaya çıkıntısı arıyorum. O ise ayakta. Gaz sıkışmasıdır, kalk da yardıma koşalım dedi.

Olağan bir şeyden bahsediyormuşçasına bakıyor yüzüme. Alevler arkasındaydı ama... Ürperdim. Donuktu gözleri.

Yardıma önce onun akıl etmesini bu soğukkanlılığına yordum. Anlamadım. Ben mi, ne gibi bir planım olabilir? Hayır, suçu ona yüklemeye çalışmıyorum. Sadece soğukkanlıydı dedim. Olacakları biliyor muydum. Rol mü yapmışım kendimi yere atarak! Ortada suçlu var demediniz elbette. Peki o zaman baştan anlatayım.

Varillere punta atmak benim işimdi. Aşağı katta ne yapılıyorsa iş bitince o variller yukarı, bulunduğumuz kata taşınır. Biz işçilerin girmesine izin verilmeyen bölümdür orası. Mühendis ve teknikerler çalışır. Radyasyona karşı bizi koruyacak elbiseler giyeriz. Ayrıca gaz maskesi kullanırız. O gün bir varil üstteki deliği kapatacak tıpası vurulmadan gönderilmiş yanımıza. Taşıyansa bizim Aziz.

Nasıl farkediyorum, jölemsi lekeleri görünce. Açık yeşil bir sıvı göğsüne dek elbisesine bulaşmıştı. Maske yüzünden konuşamıyorduk ama omzunu dürterek lekeyi görmesini sağladım. O tuvalete gitti. Ben tıpayı kapatıp güzelce puntaladım ağzını. Öğle arası yemek yerken bir şeyi yoktu. Mesaiden sonra revire çıktı.